

[Jensen (Aale).]

der her er Tale om, Foranstaltninger, som vi under normale Tider slet ikke vilde kunne tænke os iværksat. Den gamle Teori, som har hersket i store Kredse, at det gælder om at producere mere, kan ikke længere fastholdes. Vi er nu kommet dertil, at ogsaa Produktionen skal indskrænkes. Det har man skullet i andre Erhverv i længere Tid, men i Landbruget har man ikke kendt dertil før i den sidste Tid.

Lovforslaget fremkommer, fordi man indser Nødvendigheden af, at Lovgivningsmagten medvirker til Reguleringens Gennemførelse og er bestemmende for, hvordan den skal ske. Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at det havde været rart, om Slagterierne selv kunde have ordnet Sagen, men de har selv indset, at de ikke kunde det. Jeg ser en Betrygelse i, at det ifølge Lovforslaget bliver Landbrugsministeren, der med Tilslutning fra Landbrugsraadet kommer til at bestemme om de Ting, Lovforslaget omhandler. Der ligger deri en Garanti for, at der bliver taget skyldigt Hensyn til alle Sider indenfor Landbruget og forhaabentlig ogsaa til den øvrige Befolkning.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme i det høje Ting.

Lehwald: Atter i Dag har vi et Krise-lovforslag til Behandling i dette høje Ting, nemlig Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen. Vi kunde være blevet forskaanet for dette Lovforslag, hvis Slagteriorganisationerne havde formaaet at gennemføre en frivillig Rationering af Leverancerne. Man skulde have troet, at Slagteriorganisationerne havde Magtmidler til at gennemføre en saadan frivillig Rationering. Men naturligvis, det gør jo ikke Sagen lettere, at man er indbyrdes uenig. Enighed indenfor Slagterierne har altsaa ikke kunnet tilvejebringes, og alle indser, at som Forholdene nu en Gang ligger, bør en Ordning tilvejebringes ved Lov.

I den Skikkelse, hvori dette Lovforslag nu foreligger vedtaget i det andet høje Ting, kan mit Parti ikke give det sin Tilslutning, og det af flere Grunde. For det første staar der ikke i selve Lovforslaget noget om, hvorledes en saadan Rationering skal foregaa. Men da Rigsdagen har Ansvaret for Loven, maa den efter vor Mening ogsaa bestemme Hovedretningslinierne i Loven. Der vil alligevel være meget tilbage for den højtærede Mi-

nister og Administrationen i det hele at bestemme. Jeg skulde ogsaa tro, at den højtærede Minister vil give os Ret i denne Betragtning efter Forhandlingerne med Slagteri- og Landbrugsorganisationerne, der er højt uenige indbyrdes om den kommende Rationering. Vi fra vor Side mener, at Rationeringen maa ske i to Tempi. Der bør først træffes en Ordning, som gælder indtil 1. August, og denne Ordning kan retfærdigvis kun bestaa i en procentvis Nedsættelse af sidste Aars Leverancer. Man maa jo ikke glemme, at der er mange, som i Øjeblikket har større, ja, maaske langt større, Besætning, end de kan ventes at faa efter en fremtidig endelig Ordning; og man maa have Tid til en lempelig Afvikling, hvis der ikke skal slaas for meget i Stykker. Det kan jo ikke være Meningen at vedtage en ny Kriselov, som bringer endnu flere ud i Krisen, end der er nu. Hvis den foreslaaede Ordning ikke vedtages, er der jo en Mulighed for, at den højtærede Landbrugsminister vil have i den Retningslinie, vi fra vor Side har foreslaaet, men saa kan det dog ikke skade, at det er bestemt i selve Loven, og for mig og mit Parti er det et afgørende Punkt. Vi har valgt den 1. August som et passende Tidspunkt for den foreslaaede Ordningens Ophør, baade fordi de før omtalte Producenter til den Tid kan have afviklet deres for store Besætninger, og fordi vi til den Tid vil staa frit overfor Spørgsmaalet om en Korntold i Forbindelse med Rationering af Svineproduktionen, idet en Korntold vanskeligt kan gennemføres uden paa Grundlag af den kommende Høst. Vi er af den Opfattelse, at man ikke kommer udenom Korntold, hvis man vil gøre Landbruget rentabelt, og en Korntold maa nødvendigvis saa sættes i Forbindelse med Svinerationeringen.

Vi fra vor Side kan altsaa ikke tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger for det høje Ting. Jeg henviser til de Ændringsforslag, mit Parti har stillet i det andet høje Ting, idet jeg ikke her skal komme ind paa dem. Jeg forventer, at Lovforslaget kommer i Udvalg, og dér kan vi jo saa nærmere drøfte disse Ændringsforslag. Dog skal jeg tilsige den højtærede Minister, at mit Parti ikke vil lægge Hindringer i Vejen for en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Jeppesen-Drusebjerg: Lovforslaget giver jo Landbrugsministeren med Tilslut-